

tage det under Overvejelse, om man ikke kan simplificere Taksterne saaledes, at man kommer til en Skala med saa Positioner, og tillige en Skala, der er rimelig og billig over for dem, der benytte Telefonen. Der har tillige været Samraad om en direkte Forbindelse mellem de private Telefonsektors Abonnenter med Statens Telefonlinier som Mellemed. Det er et Spørgsmaal, som ogsaa skal komme under Overvejelse, men jeg skal dog bemærke, at Stats-telefonen i saa Henseende har stillet sig meget imøbefommende paa de forskellige Steder, hvor der har været Spørgsmaal om en saadan Forbindelse, og det er jo en Sag, som kan søges yderligere gennemført, og som der navnlig vil være god Grund til at tage op sammen med adskillige andre Spørgsmaal vedrørende Telefonen, dersom det maatte lykkes mig at faa gennemført den Lov, der er forelagt Tinget angaaende Statens Eneret med Hensyn til Telegraf- og Telefonanlæg.

Af Medlemmer uden for Udvalget have de ærede Medlemmer for Hjørring Amts 3dje Valgkreds (Jungersen) og Hjørring Amts 1ste Valgkreds (H. Madsen) stillet Endringsforslag om en Bevilling af 5,000 Kr. til Udvidelse af Poststationen i Hjørring. Det ærede Medlem for Hjørring Amts 3dje Valgkreds gav jo en Beskrivelse af Forholdene derovre, og om jeg end ikke kan tiltræde den i alle Enteltheder, da jeg ikke selv kender Forholdene og ikke ved, om ikke den store Interesse og den varme Følelse, som det ærede Medlem har for Hjørring, maaske bringer ham til at farve noget stærkere eller rettere se paa Forholdene i vel stærke Farver, kan jeg dog i det store og hele være enig med ham i, at Forholdene ere uheldige, og at der trænges til en Forbedring. Spørgsmaalet om en Forandring deraf har ogsaa foreligget Administrationen i det sidste Aar, og det staar for Lur til at komme frem, naar vi nu faa klaret Spørgsmaalet om Postbygningen i Vejle, men vi holde ikke af at komme med for mange Post- og Telegrafbygninger paa en Gang, og Finansudvalget holder heller ikke af, at det sker. Jeg har derfor troet at maatte trække den Sag ud til næste Aar, der vil da komme Forslag derom, men det vil rigtignok gaa ud paa Opførelse af en helt ny Bygning, thi mindre kan ikke gøre det. Jeg forstod ogsaa det ærede Medlem saaledes, at de 5,000 Kr. ere et Beløb, som man har opstillet for at faa Lov til at tale om Sagen. Det ærede Medlem talte tillige om Belysningen paa Jærnbanestationen, som jeg tror, han ogsaa fremdrog under Finanslovens første Behandling, idet han stadig fastholder Ønsket om at

faa elektrisk Bys i Stedet for Belysning med Petroleum. Jeg tror ikke, at han faar sit Ønske opfyldt, thi vi ville meget nødig gaa til elektrisk Belysning, uden hvor der er stærk Trang dertil, paa Jærnbanestationer altsaa, hvor der finder megen Rangering Sted og megen Trafikering af Gods. Jeg sætter overordentlig megen Pris paa god elektrisk Belysning, men den medfører altid noget større Udgift end Anvendelse af Petroleum, om end Buelamper ikke ere saa dyre, som det almindelig antages, og det forekommer mig ikke, at der er Grund til ved Hjørring at gaa til en dyrere Belysning, naar det ikke er nødvendigt for Statsbanernes egen Interesse. I saa Henseende kan det ikke spille nogen Rolle, at Hjørring har faaet et elektrisk Belysningsanlæg. Jeg mener, at Statsbanerne ikke af den Grund skulle følge med med Hensyn til Benyttelsen af elektrisk Bys. — Det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) talte endelig om nogle Bestemmelser dels i Søloven, dels i Fattigloven, der angaa forliste Søfolks Hjemsendelse, idet disse Love gaa ud fra den Tanke, at forliste Søfolk skulle føres til deres Hjem paa Statens Bekostning. Smidlertid ere Bestemmelserne affattede saaledes, at der er et Hul til Stede, hvilket er ganske naturligt, da de ere komne til at foreligge i to Love. Søfolk, der forliste i Udlandet, kunne i Henshold til Søloven kun føres til Landets Grænser, og Fattigloven angaar kun de Søfolk, der forliste i Indlandet. Jeg skal tage det Spørgsmaal under Overvejelse, hvortledes man mulig kan søge at faa en Ordning, hvorved den lidet Sammenhæng, der er mellem de to Loves Bestemmelser, kan blive afhjulpen.

Chr. Rasmussen: Der findes i Udvalgets Betænkning under § 6, Nr. 23, et lille Spørgsmaal, hvor der er søgt Samraad med den højtærede Minister. Dette Spørgsmaal angaar Udgangen til gratis Befordring af Fisk og Fiskekurve paa den sjællandske Nordbane. Spørgsmaalet kan jo meget ringe ud, og man kunde tænke som saa, at det i og for sig er saa lille, at der ikke er nogen Grund til at drage det frem her, men jeg mener ikke desto mindre, at det er af ikke saa ganske ringe Betydning for den Del af Befolkningen, som Spørgsmaalet angaar. De ny Godstakster for Banerne have nemlig bevirket, at Fiskerne fra de ved Drejund liggende Fiskelejer, der ved Hjælp af deres Hustruer forhandle ikke alene den Fisk, de selv fange i Drejund, men ogsaa den, de paa en eller anden Maade optøbe i de til Nordbanen støvende Øyer, og i det væsent-